U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **T. R.**, zastoupená Mgr. Eduardem Benešem, advokátem se sídlem Na Rozcestí 6/1434, Praha 9, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2015, čj. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 2. 2016, čj. 1 Ad 25/2015 – 6,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Návrh žalobkyně na ustanovení jiného zástupce v řízení o kasační stížnosti **se zamítá**.

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Eduardovi Benešovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 8228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1) V záhlaví označeným usnesením Městský soud v Praze odmítl pro překážku zahájeného řízení žalobu, kterou se žalobkyně bránila proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2015, čj. X. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 9. 2. 2015, čj. X, kterým žalobkyni od 24. 2. 2015 namísto invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně přiznala starobní důchod ve výši 6157 Kč měsíčně.

2) Usnesení městského soudu napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) v zákonné lhůtě kasační stížností, jejíž součástí byla i žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

3) Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 9. 5. 2016, čj. 8 Ads 78/2016 – 28 ustanovil žalobkyni zástupce Mgr. Eduarda Beneše, advokáta se sídlem Na Rozcestí 6/1434, Praha 9 (výrok I.). S ohledem na skutečnost, že kasační stížnost neobsahovala důvody, pro něž je usnesení městského soudu napadáno, ani rozsah, v jakém je napadáno, vyzval Nejvyšší správní soud současně stěžovatelku k odstranění těchto nedostatků kasační stížnosti (výrok II.).

4) Podáním doručeným soudu dne 17. 5. 2016 stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce doplnila kasační stížnost tak, že napadá všechny výroky usnesení městského soudu z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a e) s. ř. s. Dalším podáním doručeným soudu téhož dne vzala kasační stížnost v celém rozsahu zpět.

5) Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) část věty před středníkem s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět. Podle § 120 s. ř. s. se tato ustanovení přiměřeně požijí i pro řízení o kasační stížnosti.

6) V posuzované věci vzala stěžovatelka prostřednictvím svého zástupce podáním doručeným soudu dne 17. 5. 2016 kasační stížnost v plném rozsahu zpět. Učinila tak v době, kdy o ní nebylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto. Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

7) Stěžovatelka následně podáním ze dne 24. 5. 2016 požádala o změnu zástupce pro řízení o kasační stížnosti pro narušení důvěry s odůvodněním, že v doplnění kasační stížnosti ustanovený zástupce uvedl lživá tvrzení. Nejvyšší správní soud ověřil, že skutečnosti, které ustanovený zástupce v doplnění kasační stížnosti uvedl, odpovídají obsahu soudních databází o probíhajících řízeních ve věci stěžovatelky proti témuž rozhodnutí žalované. Zpětvzetí kasační stížnosti (dispoziční úkon účastníka řízení) přitom učinil ustanovený zástupce stěžovatelky v době, kdy jeho zmocnění k zastupování trvalo. Toto zpětvzetí předcházelo žádosti stěžovatelky o ustanovení jiného zástupce. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvody pro změnu ustanoveného zástupce a žádost stěžovatelky zamítl.

8) Pro úplnost soud doplňuje, že zastavením řízení o kasační stížnosti nebylo stěžovatelce upřeno ústavně zaručené právo na přístup k soudu. Stěžovatelka totiž vede u Nejvyššího správního soudu kromě tohoto i další, dosud neskončená, řízení. V nich brojí proti usnesením městského soudu o odmítnutí žaloby (pro listipendenci) směřujícím proti témuž rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2015, čj. X, jako v nynější věci. Jedná se jednak o řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 3 Ads 44/2016, v němž jsou předmětem přezkumu usnesení městského soudu ze dne 2. 2. 2016, čj. 1 Ad 18/2015 – 28 a čj. 1 Ad 33/2015 – 33 a dále řízení vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Ads 77/2016, v němž stěžovatelka napadá usnesení městského soudu ze dne 2. 2. 2016, čj. 1 Ad 23/2015 – 9.

9) Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

10) Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovatelce zástupce z řad advokátů. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal ustanovenému advokátovi odměnu v rozsahu 2 x 3100 Kč za dva úkony právní služby (doplnění kasační stížnosti podané dne 17. 5. 2016, zpětvzetí kasační stížnosti podané dne 17. 5. 2016) a dále 2 x 300 Kč jako paušální náhradu hotových výdajů v souladu s § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), celkem tedy 6800 Kč. Tuto částku soud zvýšil podle § 57 odst. 2 s. ř. s. o částku 1428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, jelikož ustanovený zástupce stěžovatelky doložil, že je plátcem této daně. Celková výše odměny za zastupování v řízení o kasační stížnosti činí 8228 Kč a bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

11) Ustanovený zástupce požadoval odměnu také za další úkon právní služby s odkazem na § 11 odst. 2 advokátního tarifu, aniž blíže upřesnil, o jaký úkon se jedná. Z obsahu spisového materiálu se uskutečnění žádného dalšího úkonu právní služby nad rozsah uvedený výše (viz bod 10 usnesení) nepodává a uskutečnění v úvahu přicházejícího úkonu spočívajícího v první poradě s klientem [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu] stěžovatelka ani ustanovený zástupce neprokázali. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvody pro přiznání odměny za další úkon právní služby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** přípustný opravný prostředek.

V Brně 16. června 2016

JUDr. Jan Passer
předseda senátu